

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan središče, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske deželne vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četrtstopne pete vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Po dolenski volitvi.

Boj, ki je ob svojem času zavzimal vso pozornost naših krogov in vsemal vse strasti, kakor jih le more živo političko gibanje, boj za državno-zborski mandat v volilni skupini dolenskih mest je končan; končan menda za vso dobo sedanjega državnega zbora, kajti velika večina glasov, ki jo je dobil profesor Šuklje in katera je v istini marsikoga presenetila in morda celo osupnila, ne more se pripisovati vsa onim vaškim volilcem iz Križevske vasi in s Sirkovega Vrha pri Metliki, o katerih volilni pravici se še vedno dvomi. Ako se bode torej na baš končano dolensko volitev poskusil napad z bodalom protesta, bode rešitev tega vprašanja pač načelno znamenita, volitev sama pa se ne bode mogla razveljaviti, in ko bi se tudi razveljavila in bi se eventuvalno volilo še četrtič, bi po sedanjih izkušnjah ne bilo pričakovati drugačnega izida, k večjemu doseglo bi se to, da bi bila razlika glasov še markantnejša.

Dejali smo že pred nekoliko dnevi, da Šuklje ni naš kandidat in da stojimo dolenski volitvi popolnem hladni nasproti. Osvedočili smo to svoje mnenje s popolno nevtralnostjo, katera je sevala že dlje časa iz našega lista in smelo trdimo, da je bilo to stališče očigledno razmeram po Dolenskem, z ozirom na osobi obeh in nasprotnih kandidatov popolnem pravilno in utemeljeno. S tega stališča tudi sedaj ne krenemo, kajti ker je vsakdo vesel, da je volitev končana in da se ni nadejati novega povoda k zopetnemu razburjenju, dozdeva se tudi nam umestno, da zmatramo dolensko volitev za „fait accompli“ in da debate o njej ne ponavljamo.

Ker je stvar dognana, treba nekoliko izpregovoriti o tem, kaj in kako naj bi pač v prihodnje bilo. Vidi se nam — in temu imamo mnogo pisanih dokazov — da, kakor južen veter meseca marca diše ob solnčnih brdih in po zaraščenih zakotjih in taja zadnje ostanke snega — tako javlja se že nekoliko časa po razburjenih in razcepljenih duhovih v naši domovini gorka želja, da se konec stori neplodnemu in kvarnemu prepiru, da se začne resno in uspešno delovanje, da je skrajni čas, da se sklenejo in stisnejo naše vrste, kajti kdo vé, kaj nam prinese temna, pretemna bodočnost, kaj nam preti iz gromonosnih oblakov, ki se kupčijo na južnem obnebi.

To željo gojimo tudi mi in ako jo na tem mestu izražamo, pečati se moramo tudi v kratkih besedah z osobo novoizvoljenega poslanca dolenskih mest. Vse njegovo življenje, njegovo dosedanje političko delovanje, vspehi in nevspehi — vse razprostrto je jasno pred nami; vprašamo pa, je li on zmožen vreči tak pogled nazaj na dosedanja pota, si li bode sedaj, ko stoji v pravi politički areni, učil iz vsega tega, kar mu je politička borba zadnjih dveh let bridkega in veselega naklonila, — bode li iz vseh teh izkušenj posnel pravo merilo za prihodnje delovanje? Nečemo o tem dvomiti, danes hočemo to le želeči; po našem uverjenju bi to ne bilo pretežko, kajti uveriti se je moral, da treba v političkem življenju računati z več faktorji, nego z jednim lastnim prepričanjem, ali pa samo s svojo argumentacijo in da ne gre svojevoljno prezirati niti najmanjši del narodovega života. Vsi deli so potrebni, vsak ima svoje pravo in le oni je uspešen politik in umen državnik, ki umeje vse te dele, naj si bodo v svojih namerah centrifugalni ali centripetalni, spajati in uporabljati narodu v korist.

Danes o tem ne rečemo besede več, tudi o naših nadah ne, akopram smelo trdimo oziroma pričakujemo, da bode bodočnost plodovitejša, nego je bila najnovejša preteklost, kar bode narodu našemu le v korist, vsakemu narodnemu delavcu pa v čast.

Deželni zbor istrski.

(VI. seja dne 7. decembra 1885.)

(Nadaljevanje ob 5. uri zvečer.)

Galerija skoro polna.

Poslanec Spinčič prijavi dve interpelaciji, poslanec Jenko jedno, vse tri na deželni odbor.

Poslanec Spinčič prične razlagati prvo hrvatski, a predsednik ga ustavi z opombo, da deželni odbor posluje samo italijansko, da se tedaj nanj ne more postaviti hrvatske interpelacije.

Poslanec Spinčič pa, naglasivši, da je hotel razložiti interpelaciji ali ker mu to predsednik ne dovoljuje, bode je prebral, kakor je ima napisane, prečita obe, najprej hrvatski, potem italijanski. — Na galeriji mrmranje.

Prva interpelacija glasi se:

1. Na temelji katerega zakona sili deželni odbor na to, da bi mu Buzetski cestni odbor dopisaval italijanski in mu grozi z razpustom?

2. Ako zahteva od cestnega odbora Buzetskega, da mora razglase prijavljati v italijanskem in hrvatskem jeziku, zahteva li to od vseh cestnih odborov, kjer je narodnost mešana, ali zahteva italijanske prevode samo od onih, ki hrvatski uradujejo in ne tudi obratno?

Druga interpelacija tiče se istega cestnega odbora. Poslanec Spinčič naglaša, da je dolžnost poslančeva, čuvati nad tem, da se zakon vrši. A to se ne godi glede zakona od 14. maja 1876, po katerem bi se moralo, kakor §. 3 slove, izročiti tehnično in ekonomično vodstvo pri grajenju nekaterih novih cest, za katere je deželni odbor, ne brigaje se za cestnega, potrosil 53.000 gld.

Na to ustane dež. glavarja namestnik dr. Amoroso in osorno izjavi, da deželni odbor na Spinčičeve interpelacije ne bode odgovoril. Dr. Amoroso izjavil je to, da bi bil s kćim deželnim odbornikom govoril, dokaz, da on istinito sam in brezobzirno vlada, a drugi morajo lepo ponižno — molčati in mu pritrditi. Taka je neodvisnost naših Italijanov!

Nadalje ostro zavrača predpoludanske govornike, kateri so govorili v jeziku njemu neznanim in, kakor trdi, napadali deželni odbor ter mu pripisovali odgovornost za vse, celo za tifus, ki se je prikazal v nekaterih krajih.

Dr. Amoroso govori bil je pravi izraz strastnega vodje, samovladarja, ki je navajen samo dobrikanju in klečeplazenju, a nikakor ne kritiki njegovega za Slovane pogubnega delovanja. — Galerija odobravala je burno dr. Amorosovo strast in razgrajala tako, da jo je predsednik posvaril.

Drugi govornik o tem predmetu bil je dr. Fragiaco, advokat Piranski. Hrvate imenuje naslednike uskokov. Izjavil je, da on sovraži hrvatski narod in hrvatski jezik tako, da si bode prizadeval, to svojo mržnjo ucepiti v jednaki meri svojim otrokom. V imenu svojem, v imenu večine, v imenu dežele, v imenu vseh Italijanov, v imenu tudi naših Slovanov, h katerim prištevam tudi častitega poslanca Križanaca, odločno in z gjusom odbijam take napade in nasvetujem zaupnico deželnemu odboru.

Poslanec Križanac ustane in brez srama javno zleže kukavično jajce. Govori „in buon dialetto

veneto“, kakor se „Istria“ navadno ž njim norčuje. Izjavi, da on nikakor odobravati ne more govorov manjšine predpoludne, katerih niti čul ni, ker je prekasno došel k seji!! Ta babilon da njemu ne ugaja in da bode mandat položil. (Mož beseda, gosp. Križanac!)

Nekdanji korporal in sedanji veteranski major imel je toliko poguma, da se je zbal razjarjene galerije in temnih ozkih ulic Porečkih, ter v tem strahu prosil — odpuščanja za grebe, katere je storil z manjino vred. Križanac prelomil je svojo častno besedo, katero je javno dal svojim volilcem, in tudi s podpisom potrdil. Ravno tako prelomil je bil ob svojem času besedo, s katero se je bil z Italijani zvezal. — Nauk narodni stranki, da pri postavljanju kandidatov jako oprezno postopa.

Govorili so še dr. Venier, dr. Vidulich in Sbisa ter nekateri nekvalifikovano, kakor predgovorniki, obsojali manjšino.

Poslanec dr. Laginja odgovoril jim je italijansko, a jako mirno in premišljeno, in na dr. Venierov poziv izjavil, da mu momentanno ne more dati prevoda svojega govora, a da ga bode poslal uredništvu njihovega organa „Istria“, da ga tiska. Potem naj sodijo.

Fragiacoova zaupnica deželnemu odboru vsprejme se z vsemi proti štirim slovenskim glasom. Križanac je glasoval z nasprotniki. (Konec prih.)

Deželni zbor kranjski.

(IV. seja dne 2. decembra 1885.)

(Dalje.)

Poslanec dr. Mauer poroča v imenu upravnega odseka o poročilu deželnega odbora glede občinskih stvari in nasvetuje, naj se isto vzame na znanje.

Baron Apfaltrern kot govornik kluba nemške manjšine po g. Dežmanu za ta posel izbran, vprvo napada račune raznih občin, češ, da neso pravilni in naj bi deželno računovodstvo vse račune občin, ki imajo nad 50 % doklad, preiskavalo, kakor na Goriškem. Pri priobčenem konečnem računu loterijskega posojila napada gospod baron v prvi vrsti obliko, ker je predložen le v slovenskem jeziku, češ, nemški prevod ne bi bil škodoval. Potem zabavlja, sklicevaje se na neka jako kalna poročila nemških časnikov à la „Deutsche Wacht“ in „Laib. Wochenblatt“, na slovensko posojilnico v Celji, katerej je mesto Ljubljansko v tajni seji dovolilo 10.000 gld., banka „Slavija“ pa tega baje ni hotela, ker se jej je zdela Celjska posojilnica premalo varna. Tudi račun loterijskega posojila Ljubljanskega naj bi deželno računovodstvo preiskalo. Potem očita baron Apfaltrern, da dve tretjini občin kranjskih ničesa ne stori in želi nove občinske postave. Doposlano mu knjižico o prenapredbi obč. postave (izdelane po deželnem predsedniku baronu Winklerji) popolnem obsoja, rekoč, da se ž njo neče „abspeisen lassen“. Nadalje jadicuje po postavi za velike občine na Kranjskem in zahteva, ako vlada ne predloži novega občinskega reda in volilnega reda, naj to stori deželni odbor v deželnega zbora prihodnjem zasedanju.

Poslanec dr. Vošnjak opomni nasproti baronu Apfaltrernu, da deželni odbor občinske naklade nad 50 % in tudi druge v skupni seji jako natanko razpravlja, in da se doklada, ako ni neizogibno potrebna, ne dovoljuje. Ako se zahteva, da se vsi računi občin, ki imajo nad 50 % doklad po deželnem računovodstvu pregledajo, potem ne kaže drugega, nego osobje pri deželnem računovodstvu pomnožiti

Kar se tiče računa mestnega loterijskega posojila Ljubljanskega, ni dvomiti, da je isti popolnem v redu, za to mu jamči finančni odsek mestnega zbora Ljubljanskega, kateri postopa jako vestno in previdno. Kar se tiče posojila iz mestne loterijske zaklade Celjski posojilnici, dr. Vošnjaku ni znano, se je li dovolilo, če se je pa, bilo bi popolnem varno, kajti Celjska posojilnica je denarni zavod z neomejenim poroštvom, tedaj popolnem varen, kar najbolj osvetljuje faktum, da takim posojilnicam tudi hranilnice prav rade denar posojujejo in da ima Celjska posojilnica pri štajerski hranilnici 10.000 gl. kredita, tedaj ni treba nikakih pregledov od strani deželnega računovodstva, bili bi prav nepotrebni, saj ima mesto Ljubljansko svoje računovodstvo.

Poslanec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pravi, da je ud mestnega zbora Ljubljanskega, a njemu ni znano, da bi se bilo kako posojilo dalo Celjski posojilnici. Pač pa so mu znane velike sitnosti, v katere je zašla mestna loterijska posojilna zaklada s tem, da je naložila nekoliko loterijskega posojilnega denarja pri kranjski eskomptni banki.

Poslanec Kersnik pravi, da kranjski župani neso taki požrešneži (vampirji), kakor to baron Apfaltrern opisavati hoče, ki bi le na to gledali, da bi je občinske blagajnice plačevale. Isto tako, kakor g. baronu Apfaltrernu, znan je govorniku Kamniški okraj. Več nego polovica občinskih prečustojnikov v tem okraju posluje popolnem brezplačno, drugi dobivajo za odškodnino najemščino za občinski lov, katera njim pripada, mesto, da bi se mej opravičene someščane delila, kar slednji prostovoljno dovoljujejo, da se le ne škoduje občinska blagajnica. Uredbo občinske postave pa bi govornik pozdravljajal z velikim veseljem, posebno z ozirom na Kamniški okraj, kjer je toliko malih občin.

Pri glasovanju se ne vsprejme predlog barona Apfaltrerna in odobri se predlog upravnega odseka.

Poslanec Detela poroča v imenu finančnega odseka o prošnji bolnišnih zdravnikov in nasvetuje, da se istim petletnice ušteva pri umirovljenju, prošnja uradnikov, služabnikov in babic v bolnici v istem zmislu, pa da se ne usliši. Detele nasvet obvelja. (Dalje prih.)

Poročilo deželnega odbora kranjskega o združenju nekaterih zemljišnih parcel občine Spodnje Šiške z mestno občino Ljubljansko.

(Dalje.)

Ta želja po besedah prošnje mestnega magistrata ne izvira iz čestitihlepnosti, biti gospodar na lastni zemlji, temveč je utemeljena v skrbi za razvoj glavnega mesta dežele Kranjske, katerega pospeševati občina Spodnja Šiška ne more. Vsled tega je že 20. septembra 1866 mestni odbor sklenil:

1. Mestno posestvo, ki spada k mestnemu gradu Podturn in ki leži v občini „Spodnja Šiška“, naj se loči od te občine in naj se inkorporira v mesto Ljubljano.

2. Naj se po §. 4. občinskega reda za vodstvo Kranjsko storé potrebni koraki pri c. kr. deželni vladi in deželnem odboru.

3. Naj se v tem zmislu popravi in preuredi §. 1. mestnega statuta.

Deželna vlada je na to z ukazom od 13. decembra l. 1866. št. 11.353 naznanila, da o tej zadevi ne more nič storiti, ker je mala občina Spodnja Šiška se zoper ločitev izrekla.

Dne 11. maja 1869. l. pa je mestni odbor zopet sklenil:

1. Mestni odbor izjavlja, da ostane pri svojem sklepu z dne 20. septembra 1866.

2. Mestnemu magistratu se ukazuje, da stori potrebne korake pri c. kr. deželni vladi in deželnem odboru in da se sklicuje na postavbo z dne 2. januarja 1869., dež. zak. št. 5.

To pa je ostalo brezvspešno in dne 22. marca 1878 se je zopet sklenilo:

Mestnemu magistratu se ukazuje, naj vprašanje zaradi podaljšanja mestne občine Ljubljanske do Tivolskega gradu vnovič vzame v pretres.

V poročilu od 30. oktobra 1879 prosila se je c. kr. deželna vlada, da se parcele tega gradu in one, katere so lastnina stavbenega društva in lastnika Kolizeja izločé iz davčne občine „Spodnja Šiška“ in upišejo v davčno občino „Kapucinsko predmestje“.

Te prošnje deželna vlada ni uslišala. Pri tožba zoper ta ukaz od 25. januarja 1880 št. 9354 ni imela vspeha, ali v.soko c. kr. minister-

stvo je vendar v svoji naredbi od 14. aprila 1880 št. 4276 izreklo, da se ločitev oziroma inkorporacija dotičnih parcel v mestni okraj Ljubljanski z ozirom na §. 1. mestnega statuta Ljubljanskega ne dá izvršiti administrativnim potom, temveč le potom deželne postave, ker se hoče na ta način preduriti gačiti mestni okraj. Zastop občine Spodnja Šiška in tudi lastnik Kolizeja sta se vselej izjavila proti ločitvi.

V seji dne 7. aprila 1885. leta sklenil je mestni odbor ono, kar je v začetku tega poročila navedeno in to utemeljuje sledeče:

„Blizo 10 let sem se mesto Ljubljansko širi proti onemu kraju, kjer je Podturnski grad ali grad Tivoli. Dvoje nove ulice so nastale: Cesar Fran Josipove in Knafljeve ulice. Podaljšanje teh cest ni mogoče, ker bi prešle v tujo, namreč v Spodnješišensko občino. Tri vile so tam sezidane in deželni muzej Rudolfinum se je tudi ondi postavil. Kranjsko stavbeno društvo namerava še za naprej na tem prostoru različne zgradbe izvršiti in v seji dne 1. decembra l. 1882 se je tudi sklenilo, da se ima napraviti na tem ozemlju takozvana tovarna cesta, ki bi vezala Tržaško cesto z Marije Terezije cesto.

Vse te zgradbe, ki so se deloma že dovršile in ki bodo tekom bodočih let zgotovljene, stojé in bodo stale v tuji občini, v tujem okraju, namreč pod okrajnim glavarstvom okolice Ljubljanske in bodo na ta način podvržene vaškeji upravi občine spodnješišenske.

Najlepši del Ljubljanskega mesta bi bil tedaj odtegnen mestni upravi in bi bil izpostavljen upravi občine Spodnješišenske, ki nima tolike moči, da bi mogla sama spolnovati dolžnosti, katere ji nalaga zakon.

Ceste, ki se nahajajo v tem ozemlju, napravlja mesto; mesto jih oskrbuje. Ravno tako vzdržuje mesto steze, mostove, drevorede in naposled tudi razsvetljavo s plinom. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 14. decembra.

Českemu deželnemu zboru predložil je poslanec Trojan peticojo več Kraljevodvorskimi meščanov, da bi se ustavilo škodljivo delovanje nemškega „Schulvereina“, ki zavira sporazumljenje mej Čehi in Nemci, če bi se tudi potem razpustila „Matica školska“.

V moravskem deželnem zboru predlagal je dr. Šrom, da se premeni sedanji krivični volilni red. Da bi Nemci vsprejeli ta predlog, ni pričakovati. Ako se upelje pravičnejši volilni red, potem za zmiraj Nemci zgube večino v deželnem zboru.

Finančni odsek spodnjavstrijskega deželnega zbora je sklenil zboru priporočati, da tudi za bodoče leto nemškemu „Schulvereinu“ dovoli 2000 gl. podpore. Vlani je dovoljenju te podpore hudo ugovarjal monsignore Knab, se ve da brez vspeha. Tako bode tudi letos deželni zbor brez dvojbe dovolil podporo „Schulvereinu“.

Vnanje države.

Srbija in Bolgarija sta se obrnili na velevlasti, da bi posredovale za premirje, ker sedanje stanje ne more več dolgo trajati. Na bojiščih navstajal je hud mrz, Balkan pokriva debel sneg. Vojaki so pa večinoma slabo oblečeni. Naravno je, da pri taci okoliščinah obe vojski želita miru. Obe državi sta prosili vlasti, da določijo demarkacijsko črto. Bolgarija je v svoji okrožnici na velevlasti izrazila nado, da se bodo ozirale na njene zmage, ter ne bodo zahtevale, da bolgarska vojska takoj izprazni Pirov. Velevlasti so vsprejele posredovanje. Obrnile so se do svojih zastopnikov v Belem gradu, da naj začno posredovanje in takoj poročajo o položaju. Hkratu so pa na predlog Italije sklenile odpustiti komisijo vojaških izvedencev, da določijo demarkacijsko črto. Odposlal se bode eden avstrijski štabni častnik in vojaški attaché-i pri veleposlaništvih na Dunaji. Ta komisija kmalu odpotuje na bojišče, ako se tačas kaj ne prigodi, kar bi oviralo njeno delovanje. Ko se sklene premirje, začno se takoj pogajanja za mir. Bolgari bi radi, da se skliče kongres, ki bi konečno rešil vzhodnorumelijsko vprašanje in konečno sklenil mir mej Srbi in Bolgari. Srbi bi radi kake kompenzacije, ako se prizna zjedinjenje. Nadejajo se, da se bode zanje potegnili Avstrija. — Če tudi, kakor se kaže, Srbija in Bolgarija želita miru, vendar še ni gotovo, da bi ne prišlo zopet do vojne. Kak nov dogodjaj zna dati povod vojevanju. Iz Belega grada in iz Sofije prihajajo vedno pritožbe, da nasprotniki napadajo predstraže. Bilo je že več manjših prask. V soboto popoldne bil je baje pri velikem Izvoru hud boj, ako je verjeti nekemu poročilu iz Belega grada. Bolgari so napali srbske predstraže. Srbi so jih nazaj potisnili. Bolgari so natakneli bele robece na bajonete, v znamenje, da se udado. Srbi se zato neso zmenili, ker so se bali,

da bi jih Bolgari ne prevarili, kakor so jih bili baje jedenkrat pri Slivnici na enak način; napali so bolgarsko središče, razkropili bolgarske čete in jih popolnem uničili. Bolgarov bilo je v tem boji dva ali tri batalijone. V Belem gradu je poročilo o tej zmagi napravilo silno veliko veselje.

Pri sklicevanju rezervistov družega razreda so srbska oblastva jako pristransko postopala. Sklicali so le revnejše, bogatejših pa ne. To je prouzročilo veliko nevoljo mej drugo rezervo in hoče se zaradi tega pritožiti pri kralji. V Belemgradu in Požarevcu bili so zaradi tega že demonstracijski pojavi. Priprave za vojno se dalje vrše. Odposlali so zopet več Bange-jevih topov na bojišče.

Turčija v Vzhodno Rumelijo ni odpustila svojega komisarja, ker ji je odsvetoval nemški veleposlanik Radovitz. Temu je pa tudi jako odločno ugovarjal angleški zastopnik, kateri se je naravnost izjavil, da Turčija nema te pravice. — Kako da vlasti mislijo rešiti vzhodnorumelijsko vprašanje, o tem imamo zabeležiti dve pomenljivi izjavi. Prvo je neko pismo v „Kölnische Zeitung“ iz Carigrada, katero je inspirovano od nemškega veleposlaništva. V tem pismu se pravi, da se prejšnje stanje ne misli več uvesti, ker so bolgarske in vzhodnorumelijske čete pokazale tako hrabrost. Mnenje diplomacije in ruskega naroda se je obrnilo Bolgarom v prid. Berolinski dogovor bode se obdržal za podlogo urejenju novih razmer. Vzhodna Rumelija obdrži svojega guvernerja, kateri pa bode morda knez Aleksander. V carinskih, finančnih in statutnih zadevah se pa bodo Bolgarom dovolile one zboljšave, katerih žele. Berolinski dogovor skušajo cesarske vlasti zategadelj ohraniti, da ne bode vsaka roparska država mislila, da je opravičena motiti evropski mir in da ne bode Anglija mogla držav na kontinentu hujskati drugo proti drugej, kakor je sedaj skušala Avstrijo in Rusijo, kar se jej pa ni posrečilo. Druga izjava je pa okrožnica francoskega ministra vnanjih zadev na velevlasti, v katerej priporoča, da se vzhodnorumelijsko vprašanje tako reši, da se kolikor je moč ustreže željam prebivalstva in dalo potrebna jamstva za varnost turške države.

Ruska vlada je neki zaukazala, da se v politeniško šolo v Rigi smejo vsprejemati samo oni židovski dijaki, kateri so doma v pribaltijskih provincijah. Več židov bode se baje v kratkem iztiralo iz Rusije. — Novi emir bokharski prosil je za rusko pokroviteljstvo. Odposlal je v Taškend k ruskemu generalnemu guvernerju več visokih dostojanstvenikov, da se dogovore z Rusi. Priporočil mu je bil neki oče na smrtni postelji, da naj prosí Ruse za pokroviteljstvo.

Grška vlada se nadeja, da bode spor s Turčijo zaradi konzula v Caneu kmalu poravnán. Zaradi dogodkov v Vzhodni Rumeliji Grki ne bodo pričeli vojne, ampak so se le oborožili, ko bi nastale kake druge nevarnosti. Turki so pa trdno preverjeni, da Grška skuša podpihati ustajo na Kreti in so naredili že vse potrebne priprave, da vsak upor že v kalu zaduše. Na grški meji je toliko turških vojakov, da ni misliti, da bi Grki kaj opravili. ko bi začeli vojno. pa še vedno Turčija privaža nove batalijone iz Azije. Sicer je pa nevspeh Srbije jako zmanjšal grški pogum. Turški vojski so pa že jako nevoljni, da morajo tako dolgo čakati, radi bi se vrnili domov ali pa začeli vojno.

Na željo italijanskega kralja izdelal se bode hitro sodnji in administrativni regulativ za Massuah. Za podlogo se je vzelo razmerje Bosne in Hercegovine k avstrijskej državi. Turškemu zastopniku, ki se je zopet pritoževal, odgovoril je minister vnanjih zadev, Robilant, da je Italija prisiljena sama urediti upravo, ker niti Egipt, niti Turčija tega ne stori.

Ko je leta 1874. bil delavec Macdonald voljen v angleški parlament je to prouzročilo veliko nevoljo v angleških višjih krogih, če tudi je Macdonald že davno pred volitvami bil zamenil lopoto s peresom. Od tačas so se pa razmere dosti premenile, kmetski delavci dobili so volilno pravo. Posledica volilne reforme je pa ta, da je voljenih 8 pravih delavcev v parlament, kateri so še pred volilno agitacijo opravljali res svoje delo. Mej izvoljenimi je jeden kmetski hlapec, kateri ne samo da je voljen, ampak je celo spodrnil bogatega konservativnega plemenitaža. Pomenljivo je, da so zmagali delavci že zategadelj, ker je na Angleškem treba mnogo denarja za volilno agitacijo, katerega je delavskim kandidatom gotovo bolj primanjlovala, kakor njih nasprotnikom. Voljeni delavci neso socialni rovarji, ampak praktični možje, kateri bodo skušali z umnimi zakoni zboljšati stanje svojega stanú.

Dopisi.

Z Dunaja 10. decembra. [Izviren dopis.] „Ich lasse mich nicht in den rechten Winkel hineindrängen!“ Tako je baje naš minister-predsednik grof Taaffe po svoji rahli navadi dejal, ko so mu voditelji česke politike očitali, da je ministrom nauka imenoval dr. pl. Gautscha, tedaj možá, ki do svojega imenovanja ni bil v nobeni zvezi z našim parlamentom. Ta izrek grofa Taaffeja ima globoke korenine v njegovem načelu. Tako vsaj daje sklepati, ker je namesto Fidlerja sekcijjskim načelnikom v ministerstvu nauka imenoval „neutralnega“

uradnika, grofa Eugenberga. O tem moži se drugega ne vé, kakor da je uradnik po volji božji, da bode svojega ministra in ministerskega predsednika poslušal „jako ovca“. Slovanski listi in listi desnice sploh molčijo k temu imenovanju, ker nam kaže vse potrpeti, kar ukrene grof Taaffe, rajši, kakor če bi imel z ministerskimi portfelji razpolagati kak srdit nemško-liberalen naslednik. Tako se bomo sicer počasi dokopali do „uradniškega ministerstva“, do take vlade, „ki pravo za pravo ne bo parlamentarna“, kakor zopet slóve krilata beseda grofa Taaffeja. Toda „za vekomaj“ tudi to ne bo. Tudi tukaj bo praksa podrla teorijo. Moč ima vender-le desnica državno-zborska v rokah. Njeni delavni člani ne bodo dovoljevali, da bi vlada ne izvrševala programa desnice, ali celo da bi delala proti njemu. Novi naučni minister bode vender-le moral pokazati svojo barvo in če ne pokaže prave, šel bode, če tudi se zove dr. pl. Gautsch, „ad patres“ Conrad, Fidler, Lemayer, Hasner etc. Konečno pa se bo moral grof Taaffe vender-le ozreti na zbor, ki ga podpira, in jemati bo moral iz njega svoje kolege, — vsaj vender ne bo segel po koncipiste in abiturijente, ko bo že vse uradništvo populil.

Iz Gradca 12. decembra. [Izvirni dopis.] (Deželni zbor.) Po surovih osebnih napadih poslanca Vogla sklenili so slovenski poslanci, zahtevati zadoščenja od strani deželnega glavarja, kateri ima braniti, da poslanci v svoji strasti ne prestopajo meje dostojnosti. Toda deželni glavar je že sam, predno se je to od njega zahtevalo, začetkom seje poslancu Voglu izrekel ostro grajo, ker je s svojimi napadi razžalil poslanca Vošnjaka. Poslanca Vogla ni bilo pri seji. Najbrž je vedel, kaj da se bode zgodilo ter je nalašč izostal. Njegovi pristaši Heilsberg in tovariši so klicali „oho“, ko je predsednik izrekel svojo grajo. Potem se je tudi poslanec Vošnjak vzdignil in zavrnil neosnovane trditve o slovenskih posojilnicah, katere se trudijo, da kolikor mogoče nizke obresti jemljejo od dolžnikov. On sam da je le član Celjske posojilnice, kateri pač nikdo ne more očitati, da ne ravna pravilno in v prid kmetskemu ljudstvu. Reservni fond se je le pri jedni posojilnici, ko se je vsled zakona o združenju popolnem preustrojila v svoji osnovi, deloma uštel med hranilne uloge prejšnjih združnikov. Napad poslanca Vogla je torej čisto neutemeljen in proti vsaki parlamentarni dostojnosti.

Namestnik Kübek odgovarja na Raičevu interpelacijo zastran učitelja slovenščine na Mariborskem učiteljski. On odreka učiteljskim konferencijam, na katere se je sklicaval Raič, pravico, pečati se s predmeti, kakor bi se jim zljubilo. Te konferencije neso politična društva. Kar pa vprašanje samo zadeva, poučujejo se učenci slovenske narodnosti na Mariborskem učiteljski ne le v gramatičnih disciplinah, temveč po branji v slovenkem slovstvu. Veronauk in upeljava v prakso vrši se v slovenskem jeziku. V tem slučaju pa je šlo le za nastavljenje pomočnega učitelja, ker se ni novo mesto sistemizovalo. Kot taka pomočna sila pa se je začasno nastavlil izpitan ljudski učitelj. Ta provizorij bode se odstranil o priliki. (Na to priliko bo treba še dolgo čakati, če bo deželno šolsko nadzorstvo ostalo, kakršno je zdaj. Ur.) Konečno še trdi gospod baron Kübek, da njemu ni nič znanega o kompetenciji izprašanega profesorja za to mesto.

Iz Ptuj 12. decembra. (Še jedenkrat Celjska gimnazija.) — Obsodba dijakov na Celjski gimnaziji zaradi petja cesarske pesmi v slovenskem jeziku nam tukaj ne da miru. Vse se povprašuje: kdo je demonstriral, slovenski dijaki, ki so cesarsko pesem slovenski, ali nemški dijaki, ki so jo nemški peli? To vprašanje naj si Celjski profesorji stavijo, in razsodba bode drugače izpala. Ta zares goropadni čin nas sili k daljšemu premišljevanju. Če imajo na Celjski gimnaziji zares — in to moramo sklepati, — tisti fanatični profesorji večino, katerim je že petje v cerkvi v slovenskem jeziku taka demonstracija, da se z relegacijo sme kaznovati, kaj pa še dijakom, kateri neso relegirani, vse preti? Poletu pride zrelostni izpit, ali ne bodo ti profesorji nad slovenskimi dijaki, kateri so sedaj še na gimnaziji ostali smeli, jezo s tem ohladili, da jih bodo „vrgli“? Ali nema profesor tudi osode dijakov v nižjih razredih v svojih rokah, in jim lahko s tem škoduje, da jih pusti razred ponavljati?

Dalje sledeče še važnije vprašanje: Kaj pa hočemo mi slovenski očetje z svojimi sinovi početi? Kam naj jih za naprej v šolo pošiljamo? V Maribor jih ne moremo več, ker se na Mariborski gimna-

ziji slovenski dijaki že več let sem preganjajo. Na Na Celjski gimnaziji ne piše, kakor se vidi, boljši zrak. Ptujka gimnazija je polovičarska, in tudi služi germanizatoričnim težnjam.

Iz vsega tega se vidi, da je za Slovence najvažnije politično vprašanje, šolsko vprašanje, in da morajo naši poslanci vse žile napeti, da to vprašanje kakor najprej in najugodnejše rešijo.

Sedaj je za to prilika dana, železo se mora kovati, dokler je žareče; — kakor „Slovenski Narod“ v včerajšnjem listu poroča, ni samo umestno, ampak potrebno, da slovenski poslanci pred cesarja idejo in se mu pritožijo, kako se slovenski mladini v gimnazijah na slovenskem štajerji godi. Pred vsem pa bi naj Celjska — seveda narodna — inteligencija svojo dolžnost storila in za zatiranje dijake prošnjo do Nj. Veličastva za pomiloščenje odposlala. Če Celjska nemčurska sodrga za slabo stvar tako neumorno dela, zakaj ne bi naša stranka za dobro stvar kaj storila. Le ničesar zamuditi!

Iz Begunj na Gorenjskem 12. decembra. [Izv. dop.] Na praznik Matere božje 8. decembra praznovala se je v našem prelepem slovenskem kraju lepa svečanost; blagoslovljena bila je namreč lepa nova brizgalnica domače požarne brambe, katere svečanosti se je tudi udeležila požarna bramba Radovljiška v mnogem številu, kakor tudi veliko ljudstva iz sosednih fara. Opoludne bil je skupni obed v gostilni gosp. Janše, pri katerim so se vrstile napitnice presvitlemu vladarju, dobremu namenu požarnih bramb in drugim zadevam. Na licih zbranih brala se je občna zadovoljnost in noč odpeljala je vrle člane Radovljiške požarne brambe od nas, katerim še jedenkrat kličemo: Živeli!

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Gosp. Rudolf grof Pace in Ferdinand marquis Gozani, doslej kot okrajna komisarja v notranjem ministerstvu, imenovana sta ministerskima podtajnikoma.

— (Gosp. Ivan Komljanec,) učitelj veronauka na gimnaziji v Kočevji, imenovan je šolskim nadzornikom za Kočevski okraj.

— (Umrli) je preteklo soboto g. Fabiani, lekarničar v Škofji loki. R. I. P.!

— (VI. seja deželnega zbora kranjskega) trajala je danes do 1/2. ure popoldne. V imenu finančnega odseka predlaga dr. Mosche: 1. Za pokritje primanjkljajev deželnega zaklada, zemljišno-odveznega zaklada in normalno-šolskega zaklada za l. 1886. se imajo pobirati od 1. januarja l. 1886. dalje do dneva Najvišje sankcije deželno-zborskih sklepov, s katerimi se bodo sklenile deželne priklade za l. 1886. ravno iste priklade in naklade, katere so se z Najvišjimi odloki od 7. januarja l. 1885. 26. decembra l. 1884. 18. junija l. 1885 in 28. decembra 1884. za dotične zaklade potrdile, namreč: a) za deželni zaklad z 21% na vse neposredne davke z državnimi prikladami vred, in z 20% na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa, in z naklado po 3 gld. od vsekega hetolitra porabljenih žganih pijač; b) za zemljišno-odvezni zaklad z 16% na vso predpisano svoto vseh neposrednih davkov z državnimi prikladami vred, in z 20% na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa; c) za normalno-šolski zaklad z 10% na vso predpisano svoto vseh neposrednih davkov z vsemi prikladami vred. 1. Doželnemu zboru se naroča, pridobiti nemudoma sklepu pod točko. 1. Najvišje potrjenje. Vsi predlogi se vsprejmo. Poročilo deželnega odbora o dovoljenji deželnega doneska 50.000 gld. za lokalno železnico iz Ljubljane v Kamnik izroči se finančnemu odseku. Vladna predloga: a) postavnega načrta o razdelitvi skupnih zemljišč in o uravnavanju zadevnih pravic glede skupnega užitka in oskrbovanja; b) postavnega načrta o sestavi deželne komisije, glede zlaganja gozdov in o arondiranju gozdovnih mej izroči se posebnemu odseku, v katerega se izvolijo poslanci: Detela, (načelnik), Deu, dr. Dolenc, baron Lichtenberg, Klun, Faber, baron Schwegel (namestnik). Rešilo se je potem mnogopeticijski in od delkov poročila deželnega zbora. Prihodnja seja je v sredo.

— (Vabilo k LXXI. odborovi seji „Matice Slovenske“ v sredo 23. decembra 1885. l. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXX. odborovi seji. 2. Nazaanila prvosedstva. 3. Poročilo književnega odseka. 4. Poročilo gospodarskega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Posamezni nasveti.

— (Zabavni večer) pisateljskega podpor-nega društva preteklo soboto bil je posebno živahen. Navzočnih bilo je nad 40 članov, mej njimi več gg. deželnih poslancev. Tudi vedno šegavi naš „senior“ prišel je ta večer. Predsedoval je g. dr. Ivan Tavčar ter s posebno spretnostjo vodil zborovanje. G. Ivan Železnikar čital je o Charles-u Nodieru, francoskem pisatelji in učenjaku, ki je spisal slavni roman „Ivan Zbogar“, kateri se bode v kratkem priobčeval v našem listu. Potem bil je razgovor o berilu, petji itd. Prihodnji zabavni večer bode v soboto 19. t. m. po gledališči. Predsedoval bode g. dr. Zupanec, čital pa g. L. Pintar.

— (V Zagrebu) bila je v soboto volitev deželnega poslanca v I. mestnem volilnem okraju. Borba bila je huda, a naposled zmagal je kandidat opozicije dr. Derenčin. Dobil je 268 glasov, nasprotni kandidat Ivan Makovec pa 259 glasov.

— (Križkovskega slavnost.) Slovansko pevsko društvo na Dunaji priredi v torek 15. t. m. pod vodstvom g. A. A. Buchte v dvoranah hotela „zum Gold. Kreuz“, slavnosten večer v čast in spomin divnega slovanskega skladatelja, častnega člana slovanskega pevskega društva, lansko leto v Olomucu umrlega patra Křižkovskega. Vsopred je sledeč: 1. Křižkovský P: „Sv. Ciril in Metod“, veliki moški zbor s spremljevanjem na glasoviru in harmoniji. 2. a) Bach J. „Air“ b) Hayden Jos. „Serenada“, kvartet na goslih igrajo gg. Zöllner, Buchta, Kral in Kettenbach, članovi c. kr. dvorne opere. 3. Křižkovský P. „Pastř“ a poutnici, moški zbor s tenor solom (g. Vilimik) s bas-solom (g. Jiřik); 4. Křižkovský: „Jesena máj“ pesen za jeden glas (poje g. Mlčoch) s spremljevanjem na glasoviru. 5. Křižkovský: „Dar zala-sku“, moški zbor; 6. Kral „Notturmo“ za vio lo d' amour in gosle, igrata gg. Kral i Zöllner. 7. Křižkovský: „Utonula“ moški zbor; 8. Kásmayer: Česke narodne pesni: a) Když sem plela len, b) Horo, horo, visoka jsi; c) Pod dubem za dubem, kvartet na gosli; g. Tovačavský: Česke božične pesni, mešani zbor s spremljevanjem na glasoviru. Začetek oo 8 ur zvečer. Pukl.

— (Izpred porotnega sodišča.) V soboto bil je obsojen Anton Trepal zaradi hudodelstva spolskega posilstva na štiri leta težke ječe.

— (Razglas.) Ker je nastopilo zimsko vreme, treba je p. n. hišne gospodarje in oskrbnike v stolnem mestu deželnem iz javnih obzirav opominati na naslednja določila, katerih se jim je držati natanko. 1. Kedarkoli zapade sneg, ga je brez posebnega naročila oblastva nemudoma, in če zapade po noči, vsaj do 7. ure zjutraj s trotoarjev, oziroma tam, kjer trotoarjev ni, najmanj jeden meter na široko od zidu ali plota skidati in pomesti proti sredi ulic in trgov. Ne gre pa na cesto zmetati večih kupov tacega snega, kateri je zdrčal s streha, niti onih, ki se nabere po hišnih dvoriščih, temveč zvoziti je tiste v Ljubljano. 2. Za južnega vremena je skrbeti, da na trotoarji sploh na potih ob hišah ne stoje luže, pa da se ne nabere blato; če treba, je po večkrat na dan počediti pred hišami. 3. Kedar zmrzuje, tako da po tleh polzi, je požel-bico po vsem trotoarji, na družih pešpotih poleg hiš pa najmanj jeden meter na široko takoj, oziroma vsaj do 7. ure zjutraj nasekati in v stran zmetati, postrgano pot pa, če treba, po večkrat na dan dobro potresti s peskom, prstjo ali kako drugo tako stvarjo. Kdor se ne bo zmenil za ta določila, bo ostro kaznovan po ces. naredbi z 20. aprila 1854. leta. vrhu tega pa bo magistrat izvršiti dal dotično opuščeno ali nemarno storjeno delo na zani-kernega gospodarja troške.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 11. decembra 1885.

Župan: Graasselli.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. decembra. „Pol. Correspondenz“: Angleška in francoska vlada naročili sta svojima vojaškima atašéjema na Dunaji, naj sta pripravljena, da se pridružita vojaški komisiji, ki se odpošlje na bojišče. Komisija se bode popoldne dogovarjala in najbrže jutri odpotovala.

Sofija 14. decembra. Oficijozni „communique“ izreka se proti demarkaciji, vsled katere bi srbska vojska na ozemlju Vidinskem ostala ter naznanja za ta slučaj, tudi ko bi se vsprejelo premirje, omejeno na Pirotski okraj, da bodo Bolgari boj ob Dunavu nadaljevali.

Atene 14. decembra. Časniki zahtevajo energičnih korakov pred koncem srbsko-bolgarske vojske krize.

Plymouth 14. decembra. Vsled velikega požara 13 oseb poginilo, dve osebi se pogrešata.

Cestitim gg. volilcem dolenjskih mest in trgov!

Ginjenim srcem zahvaljujem se za sijajni dokaz zaupanja, s kojim me je počastila zavedna Dolenjska na dan dopolnilne državnozborske volitve 12. dec. t. l. Po vsem znana mi je izredna odgovornost, katero ste mi naložili, čestiti gg. volilci. Vedno si bodem števal v prvo in največjo dolžnost, čast delati Vašemu zaupanju, ter po skromnih močeh narodu koristiti in domovini naši. Tega čuta prešinjeno, ponavljam Vam iskreno svojo zahvalo, ter bivam z najodličnejšim spoštovanjem udani Vam

prof. Fran Šuklje,
državni in dež. poslanec.

V Ljubljani 13. decembra 1885.

Razne vesti.

* (Mej Rijeko in Skadrom) sedaj redno vozi črnogorski parobrod „Žabljak“. Pri prvi in drugi vožnji bil je parobrod skoro prazen, ker se vest o vožnji še ni bila dovolj razčula, sedaj pa prihaja toliko ljudi ter se dovažajo toliko blaga, da „Žabljak“ ne zadostuje več in da bode treba še drugega parobroda.

Poslano.

V 261. številki „Slovenskega Naroda“ pona-tisnjen je iz „Zadruga“ dopis iz Istre, v katerem se mej drugim veli: „Banka „Slavija“ v Pragi nam je pustila odprti (?) kredit do 10.000 gld., pa ta je za nas taki, da gledamo prej ko mogoče se ga iznebiti. Banka „Slavija“ uloži n. pr. 1000 gld. v hranilnico, mi ji pošljemo za to knjigo 1000 gld., na vrh pa moramo še za 1000 gld. menic poslati žirirane „Slaviji“, plačilne v Pragi in vedno zamenjavati jih itd.; to prouzročuje našim nepismoukim kmetom do 11% stroškov z vsem skupaj in nam vedno pisarenje“.

Iz vsega dopisa je vidno, da ga je moral pi-sati član koperske posojilnice, ker se v njem go-vo-ri tako, da bi kdo, ki razmere mej banko „Sla-vijo“ in kopersko posojilnico ne pozna, utegnil mi-sli-ti, da banka „Slavija“ jemlje od nje za svoje po-sojilo po 11% obresti, čakal sem, da bode ta do-pis ravnateljstvo koperske posojilnice resnici na ljubo popravilo.

To se ni zgodilo. Zato sem primoran izjaviti sledeče:

1. Banka „Slavija“ od koperske posojilnice za svoje vloge dobiva le 5% obresti,
2. Razen tega plačevati jej ima koperska po-sojilnica vsacega četrta leta 1/4%, to je 25 kr. od vsaki tisoč goldinarjev računске pristojbine.
3. Nikacega družega plačila banka „Slavija“ od svojih ulog ne zahteva in ne dobiva.
4. Za pokritje ulog zahteva banka, da jej po-sojilnica razen uložne knjižice pošilja tudi za vso porabljeno vsoto menic iz svojega portfelja v do-pozitum.

V Ljubljani dne 14. decembra 1885.

Ivan Hribar,
glavni zastopnik banke „Slavije“.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec pripo-ročati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom.

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ bolezni izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obračati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izu-miti taka sredstva, katera hitro in brez zlih posledic či-stijo kri, krepe njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odklikovana z reči in zlatimi kolajnam. Ozdravljamo z vspehom bolezni, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živega srebra), žalostne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kilo-ve ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilo-ve, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnim popisom bolezni s pošto znamko za odgovor.

Privatna klinika „Freisal“ v Soinogradu (Avstrija).

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anon-sa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, plešcih, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi za-sluzila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljeno je izumitelj denar brez ugovora povr-niti.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	736.49 mm. 737.31 mm. 739.01 mm.	— 7.8° C — 2.2° C — 6.8° C	sl. svz. sl. svz. sl. sev.	obl. jas. jas.	0.00 mm.
12. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	740.98 mm. 740.05 mm. 741.12 mm.	— 13.6° C — 7.0° C — 7.6° C	sl. zah. d. jas. sl. sev. jas. sl. szh. obl.	1.00 mm. — snega.	—

Srednja temperatura — 5.6° in 9.4°, za 4.8° in 8.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 14. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 85	kr.
Srebrna renta	83	50
Zlata renta	108	95
5% marčna renta	100	05
Akcije narodne banke	874	—
Kreditne akcije	294	30
London	125	70
Srebro	—	—
Napoli	9	97
C. kr. cekini	5	97
Nemške marke	61	75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	75
Ogrska zlata renta 4%	99	50
— papirna renta 5%	91	15
5% štajerske zemljišč odvez oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	50
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld. 179	75
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	195	25

Poslano.

(7—44)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujoče piće,
I kas izkušan lik proti trajnom kašlju pljučevine
želudca boleti grkljana i proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Prošnja!

J. V. iz I. prosim, da naj mi zarad svoje koristi naznani, kje sedaj stanuje.
F. V.

(737—1)

V službo se vsprejmeta

dva dacarja

z dobro plačo. Pogoji: izvrstna spričevala, položitev kav-cije 200 gld. Lastnoročno pisane ponudbe, združene s plačo, pod katero se služba prevzame, do 20. decembra t. l. g. Francetu Podboj-u, reprezentantu v Ribnici na Dolenjskem.

(725—3)

Velika partija 1 (788—123)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za poino možko oblieko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorec proti pošiljatelji marke za 10 kr.

Velika partija 1 (788—123)

R. DITMAR na DUNAJI.
C. kr. priv.
tovarna za svetilnice.

Namizne in viseče svetilnice
samo poskušanih sistemov in solidnega dela.

Gigantova solnčna svetilnica.

Tovarniška znamka.

Dobiva se (562—10)
po vseh boljših prodajalnicah svetilnic.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Naznanilo.

Vsled sklepa ravnateljskega in nadzorstvenega odbora v svojej seji dne 6. decembra 1885 nazna-njamo, da bode

Kmetska posojilnica Ljubljan-ske okolice v Ljubljani

od 1. januarja 1886 naprej zaračunavala obresti od hraulnih ulog od 1. in 15. vsacega meseca, mesto dosedanjega mesečnega zaračunavanja.

Hranilne uloge bode obrestovala proti odpo-vedi po pravilih (§. 38. Hranilne uloge pod 100 gld. se izplačujejo brez odpovedi, do 300 gld. po odpo-vedi v 8 dneh in čez 300 gld. v 30 dneh.), kakor do sedaj po 4 1/2%, proti 6 mesečni odpovedi pa po 5%.

Posojila dovoljuje po 6%, prištevši uradne stroške.

Uradni dan je vsaki torek od 9. do 12. ure zjutraj, za slučaj, da je ta dan praznik, je pa uradni dan prvi sledeči delavnik.

Ljubljana, dne 10. decembra 1885.

(730—2)

Ravnateljski odbor.

Cvet zoper trganje

po dr. Malichu a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Schulzmarke.

Prodaja (C46—7)

LEKARNA TRNKOCZY.

zraven rotočva v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

NAJBOLJSI

PAPIR ZA CIGARETE
JE FRISTNI
LE HOUBLON

Francosk fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

VAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, 4 PARIS

(539—7)

Takoj delujoče.

Uspeh z jamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM
(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji jamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu Peter Slocovich, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cristofolletti; v Reki lekar C. Šilhar; v Celji Pd. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Rovinji lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotoilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(701—2)